ם א מיי' פ"ב מהל' מעה"ק הי"ב ופיי"ד מהל' מזבח הל"ג ופי"ז מהל' פסולי המוקדשין הל"ח טוש"ע יו"ד סי' ר"ס סעי' ו:

ו ב מיי' פ"ג מהל' מעה"ק הל' ו:

מוסף רש"י

כלי הלח. קנבוס ומזקות למס ונין ולמק. מדות היבש. שמי מדות של יבש הוי שם עשרון ומקי עשרון, עשרון למדידת כל המנחות ומקי עשרון נתות בו מנחת סניאי כ"ג מחציתה בבקר ומחציתה בערב. לסכי נקנו נכי יבש מדות שלין כלים מיוחדים ליבש אלא נלו, דכלי שיומנין בו מנחה כלי נח הוא שמזקות וקנבוס רמיון לכך ואין כלי לח מקדשות את הניבש. בגמ' מתרנם לה ממנחת סלת שנו. למין כלי הלח מקדשין אם היבש אלא מדות. ז' מדות אלא סניו אם שין ומקי שין ושלש סשין וכו' ליין ולכך לא מזו ניכש למד וכן מנחת סלת שניהם מלאים שמן. ומנחת קנאים קומצתני דעשוה שמן ומקמר ממוכן ומקריב קדשו אלא למדיה לפיכך אין מקדשין אלא ע"י מדיה אבל מדוקות. ת"ק דלכי הלח ניעול מקדשין יבש דכי סיכי מחו ללא מזו ללא שניהם מלאים סלת. ומנחת קנאים קומצתני דעשוה שמן ומקמר ממוכן ומקריב קדשו אלא למדיה לפיכך אין מקדשין אלא ע"י מדיה אבל מדוקות. ת"ק דלכי הלח ניעול מקדשין יבש דכי סיכי מחו ללא מזו ללא שניהם מלאים סלת. ומנחת קנאים (במדבר ד' ועי' רש"י שם ח:). **לפני ד'.** הקרב אותה בני אהרן לפני ד'. סייגו שמניעה למזבח (שם ח:). **יכול במערב.** יניעגה לנוחן מערבי של מזבח לסייעו לפני ד'. **שהיכל במערב.** במערב ומזבח בתלר ל"ג אמה רחבו ממולע בתחילת העזרה, וכן היכל ממולע בתחילת העזרה זה מול זה ל"ג אמה. היכל ומזבח מלוין כ' ומחלין, ו' אמה עובי כותל לפוני ופתח ללפוני דרומי נתחלת העזרה ל"ג אמה. ד' ואין מפסיק מלו ביניו לבין היכל ד', ואין מפסיק לנות ביניו לבין היכל תחות הוא ורחבו עשרים אמה ככל תלנו של היכל בנגד חודה. כל מה שיכול לקרבו בלפני מערב ונלבד שיכא שם קנת דרום משום משום של פני המזבח, דאי נתו בנגד חודה היכל כולם בנגד זוויות המזבח ליכא לפני ד' כלל שהרי זוויות (זבחים סג:). **ודיו.** במתנת קטנה פ"ש (פסו) מפרש מאי ודיו דקתמר, שפיעי צריך לנגיע נופה למזבח מלא הכלי (זבחים סג:). **ר' אליעזר אומר.** דזוכתו למקרב בעניו אחר וכך דזוכתו מתוך שנאמר לפני ד' אל פני המזבח יכול מלא יניעגה ליבא שם אחר ממנו לפני ד' אל פני המזבח. מכן לפה למערב ללה לדרומה או לדרומה של קרן אמרת. כך מציעני של מקום שאתה מוצא וכו'. דכיון דלפשוי מקריש שם שניהם מה לו לא מוקמת ללה לה עוסה ללא מפום המקריש את שניהם והיכא קיימתה. ללא תון לכעוך זוויות היכל הוא. **קסבר האי תנא.** ר' לאיעזר סבר מזבח בצפון ללה מקריש את שניהם ללא מפני שמתוך הקרוב אל הקדש הוא נכנס ללה אחר הרחוק ממנו. **ר' אליעזר אומר.** דזוכתו למקרב בעניו אחר וכך דזוכתו מתוך שנאמר לפני ד' אל פני המזבח יכול מלא יניעגה ליבא שם אחר ממנו ללא מפני שניהם הוי אומר לא מכן ללה למערב ללה לדרומה או לדרומה של קרן אמרת. כך מציעני של מקום שאתה מוצא וכו' (סוטה יד:).

שיטה מקובצת

ס) תיבה ליה (מחק: ב) ושמואל לא יליף דורות משעה. ומצי למיעבד לשמואל מדה לקומץ ולרב נמי אי לאו דתנא ביה קרא הוי אמינא דמצי למיעבד מדה לקומץ ותימה מאי שנא מהא דאמרינן בפ"ק (דף יא ע"א) אי (בקומצו) [מלא קומצו] יכול אפי' מבורין ופשוט דאפי' פסול הוי ולא בעינא תנא ביה קרא וצריך לומר דיש שברא לפסול מבורין בקומץ טפי ממדה לקומץ דהכא: ג) ומדת היכש מקדשין כו' ולא מדת היכש מקדשין: ד) מעכבת מאי תנא בה: ה) אותה. וגר' ותנן לא הניח כשר ותיבות בני אהרן לפני ד' נמחק: ו) תיבת או נמחק: ז) קא סבר האי תנא. רבי אליעזר כולו מזבח בצפון קאי ומתחיל דרומו של מזבח כנגד החמש אמות שבפונית של פתח ההיכל והוי שפיר בדרום נמי לפני ד' לפי שהיה כל רוח הדרומי כנגד אמצעו של פתח ההיכל ומיהו כדי לקיים לפני ד' ממש היה מגיעו לסוף קרן דרומית מערבית לקרן דרומית מזרחית דא"א הא כיצד מגישו לקרן דרומית מערבית וא"ת למה לי

ומן מעכבי' ואין דבר לאחר מעכב משמע דבריו סותרים זה את זה דתני' מעמא במזרה ולא ב"ש ימירא ור"ע אומר אפי' מקל של מייתי קלח ממלמה דדרשי' מיניה בפ"ק (לעיל ד' ט:) שאם מיקר כל שהוא [ו] פסולה ב[שמע מינה] ה"ג מעשה שיהא הכשרו בא] קאמר ונראה להכא מיירי לענין שיעכבו זה את זה דבעי דאנה עליו הכשרו ומקריב אחרים ומשמעה דגבי מנחת העומר כתיב (ויקרא ג) מגרשה ומשמנה וכאחר מנחות כתיב מסלתה ומשמנה וגרשה מסלתה הכל סולת ולקמן בפירקין (דף כז.) גבי סולת ומן מעכבין זה את זה מייתי מגרשה ומשמנה ומסלתה ומשמנה אבל לגבי מייעונן מעכב את רוכן מייתי מסלתה ומשמנה וכן גבי עיכוכו דנפיש לן בעי שנה לעכב אבל לגבי מעכבין זה את זה בעי שנה בקומצו שלא יעשה מדה לקומץ. בפ"ק (לעיל ד' יא.) דרבי' מלמ קומצו יכול מבורו ת"ל בקומצו מכאן אמרו משעה מיכה:

ושמואל אמר דורות משעה לא יליפנן. הא דבעי רבי זירא למילף בפ"ק (לעיל דף ט:) מוימלא כפו מלמד שנא מקום לכל מקום שנא' כפו אינו אלא יחיד מכאן אמרו מילאים במקומן והא למקריב רבים יד יד למקריב דיליף ויתלא כפו מיד למעוטי נעניין קמיפה ולדורות שמא יהין לעשות גזירות שוות לחזן ורגל לדורות עבדינן נמי הן והא דל"ר מלעזר נזכחים בפרק קדשי קדשים (דף ס.) מזבח שנפגם אין מוכלין בגיגו שירי מנחה שנא' ואכלוה אלא מזבח כי המזבח וכי אלא המזבח אכלוה כו' שאני התם דלמקמן כיוון דה קדשי דורות דדרים התם לעיל מזבח שנפגם כל קדשים שנשחטו שם פסולין שנאמר וזבח עליו כו' אלא אין לפרש אלא כיון דכח דורות משעה משום דעמון ומואב אהרן ב' ימי המלואים ועשה קמיצה בכפו דל"ר מאי קפריך מהא למאי [ז] שמואל אלא מזקות מקדשים דלמקמן כיוון דה קדשי דורות דדרים התם לעיל מזבח שנפגם כל קדשים דלמקמן שיעכב מלאים סולת ועוד אמרינן נזבחים בפרק בא אל יום (דף קב.) גבי מינות שאמר לו אהרן למשה אם שמעת בקדשי דורות ומיהו שמא התם כך נאמר לו בפירוש דאי ליה דליף [ט] שעה מדורות והא דבעי קרא בפרק נגמר הדין (סנהדרין דף מה. ושם) לדורות יהיה וסקילה ולא יליף מסיני לא דמי להכא דדילמא מעבירה דסיני מיחייב מרתי ולא בשאר עבירות והא דבעי בפ"ק דסנהדרין (דף עו:) שור סיני בכמה יליפינן שנה מדורות אי לא התם גלוי מילתא בעלמא הוא דלמקמיך יליף לה מדבמיך אם בהמה אם חיה כו' ומנלן למיים בכ"ג אי נאו דיליף מדורות והא דיליפינן לקמן בפרק התודה (דף פב:) פסח דורות מפסח מצרים ומפיקו מלן דפליג לא פליג אלא משום דאין דנין מפסח מפסח שאני התם דפסח מפסח שייך למילף טפי ודניך לדקדק למשולל דקתני הכא מדה לקומץ לא פסל משום דלא יליף דורות משעה הא תנא בפ"ק (לעיל דף ו.) קמץ ועלה בידו גרגיר אחד או קורט של לבונה פסל מפני שאמרו הקומץ המקר ואיתמי קרא גופיה דריש ליה התם בגמרא מדכתיב אלא קומצו ולא מניעו שנאמר אי נאו מיומלא כפו ואי אלא שנה הכתוב לן שיעכב א"כ גם נעניין מדה לקומץ נמי מעכב כיון דתנויי' מהאי קרא נפקי: **כלי** הלח **מקדשין את הלח.** פירמתי בפ"ק (לעיל דף ח.): **דתנא** ביה קרא תריסר דימני. מין להקשות מדלמכא ליהוי שני כתובין הבאין ו) זב"ח ד"ה דורות משעה ומכאן ושייך לעיל (ועמ"ש בזבחים סג:) לא שנו דכלי לח אין מקדשין יבש אלא במדה כר' יוחנן דאמר לא חזיא אלא למלחיתה והיו ולוג וכר': יד) מה"ד מאי תנא: טו) אותה. היינו הגשה ולא מעכב כדתנן במתניתין לא הקרב אותה בני: טו) דהיינו: יו) מאי. דהיו: יח) עומד מצד שפון אשתכח: יט) לפני פתח ההיכל. היינו דרומו של מזבח לפני ד': כ) תיבות שמע מינה ליתא: כא) קאמר. גליון ואין לומר דה"ג הני שעמא משום דשנה בהו קרא ומסיק אמסולתה ומשמנה דבני מנחת העומר כתיב מגרשה ומשמנה ונגרש ומסלת הכל אחד ולא נגרש ושמן. הוא דלמזיר בהן הכתוב ומעכבת: **ואין דבר אחר מעכב.** ותע"ק [ו] [**ותע"ג דתנא ביה קרא ו**]: נמתניתין: **מלא קומצו** . כתיב במד דוכתא הלד שני בדבוריה וכתיב בקומצו למילדים מיניה בידו (ו) יקמוך לן יעשה כלי למדת קומצו: **כפו.** ולא כלי הילכך אם קמץ בכלי פסל: יב] **דורות משעה לא יליפינן.** ה"ק מזה דגרש ושמן גופא אמר רב [א]כל מקום שהחזיר לך הכתוב בתורה מנחה אינו אלא לעכב ושמואל אמר גרש ושמן מעכבין ואין דבר אחר מעכב ולשמואל אע"ג דתנא ביה קרא לא מעכבא [ב] ליה אלא כל היכא [ג]דתנא ביה קרא ודאי מעכבא והכא במלא קומצו בקומצו קא מיפלגי דתניא מלא קומצו בקומצו שלא יעשה מדה לקומץ רב סבר הא נמי תנא ביה קרא דכתיב [ד] ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ושמואל [ה] דורות משעה לא ילפינן ולא יליף שמואל דורות משעה [ו] והתנן כלי הלח מקדשין את הלח ומדת [ז] יבש מקדשין את היבש ואין כלי הלח מקדשין את הלח ואמר שמואל מדת יבש מקדשין את הלח מזרקות מקדשין דכתיב [ח] שניהם מלאים סלת שאני התם דתנא בה קרא תריסר זימנין א"ל רב כהנא ורב אסי לרב והרי הגשה דתנא בה קרא ולא מעכבא [ט] מאן תנא ביה דכתיב [י] זאת תורת המנחה הקרב אותה [יא] בני אהרן לפני ה' ההוא לקבוע לה מקום הוא דאתא דתניא לפני ה' [יב]יכול במערב ת"ל אל פני המזבח אי אל פני המזבח יכול בדרום ת"ל לפני ה' הא כיצד [יג]מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו רבי אליעזר אומר יכול יגישנה למערבה של קרן [יד] (או) לדרומה של קרן אמרת [טו]כל מקום שאתה מוצא שתי מקראות אחד מקיים עצמו ומקיים חבירו ואחד מקיים עצמו ומבטל את חבירו מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופשין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו שבשאתה אומר לפני ה' במערב בטלתה אל פני המזבח בדרום וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום קיימתה לפני ה' והיכא קיימתה אמר רב אשי [טז] [יז]קסבר האי תנא כוליה מזבח בצפון קאי מתקיף לה [יח] רב הונא הרי מלח דלא תנא ביה קרא ומעכבא [יט] ביה דתניא [כ]ברית מלח עולם הוא שתהא ברית

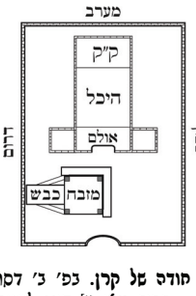

כנגד חודה של קרן. בפ' ג' דסוטה (דף יד:): פריך מאי [יז] דיו: **למערכה לדרומה.** כלן וכלן: **כוליה מזבח בצפון.** עזרה קאי ופתח היכל בחמעע עזרה ויכין לכל המזבח בחי עזרה עומד [יח] בו בצפון מיפתח היקיר לדרומית של מזבח כלה לפני פתח [יט] (מהלן) היכל ונקרא לדרומו של מזבח לפני ה':

ברית

תורה אור השלם

1. וְהִקְרִב֗וּ אֵ֚ת הַמִּנְחָ֔ה וְהָמֵ֖לֹא כַּפּ֣וֹ מִמֶּ֑נָּה וְהִקְטִ֣יר עַל֩ הַמִּזְבֵּ֨חַ מלבד עֹלַ֜ת הַמִּנְחָ֗ה

ויקרא ט יז

2. וְקָרְבָּנ֗וֹ קְעָרַ֤ת כֶּ֙סֶף֙ אַחַ֣ת שְׁלֹשִׁ֣ים וּמְאָ֔ה מִשְׁקָלָ֖הּ מִזְרָ֑ק אֶחָ֤ד בֶּ֙סֶף֙ שִׁבְעִ֣ים שֶׁ֔קֶל בְּשֶׁ֖קֶל הַקֹּ֑דֶשׁ שְׁנֵיהֶ֥ם מְלֵאִ֛ים סֹ֥לֶת בְּלוּלָ֖ה בַּשָּׁ֑מֶן לְמִנְחָֽה׃

במדבר ז יג

3. וְזֹאת֙ תּוֹרַ֣ת הַמִּנְחָ֔ה הַקְרֵ֥ב אֲתֹ֖ה בְּנֵ֣י אַהֲרֹ֑ן לִפְנֵ֥י יְיָ֖ אֶל־פְּנֵ֥י הַמִּזְבֵּֽחַ׃ ויקרא ו ז

4. כֹּ֚ל תְּרוּמֹ֣ת הַקֳּדָשִׁ֔ים אֲשֶׁ֥ר יָרִ֛ימוּ בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לַיְיָ֑ נָתַ֤תִּי לְךָ֙ וּלְבָנֶ֣יךָ וּלְבִתֶּ֔ךָ אִתָּ֖ךְ לְחָ֥ק עוֹלָ֛ם בְּרִ֥ית מֶ֖לַח עוֹלָ֥ם הִ֛וא לִפְנֵ֥י יְיָ֖ לָ֥ךְ וּלְזַרְעֲךָ֥ אִתָּֽךְ׃

במדבר יח יט

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מלא וכו' כילו קומץ אבל לא יעשה:

שיטה מקובצת (המשך)

לפני ה' להכי תיפוק לי משום דכתיב כחטאת וכאשם מה חטאת ואשם שעונה יסוד אף הגשת מנחה שעונה יסוד ודוחה דדומית לא היה בו יסוד אלא אמה הסמוכה למערבית וצריך לומר דמ"מ אצטריך לפני ה' לאשמועינן שהיה צריך להגישו ממש שמך שמוך להקרן כדי לקיים לפני ה' בכל מה שיוכל ולהקריבו לקרן דרומית מערבית ממש אבל ת"ק סבר דמזבח ממוצע היה וקאי ל"ב אמות בנגד (מ') [ל"ב] אמות של הלל ההיכל וכהלין א"כ לא היה הדרומי כלל לפני ה' לפיכך היה צריך לה"ק להגישו ממש בנגד חודו של קרן והיינו שפיר לפני ה' שהרי חודו היה נידון כמו מערבית ממש: ם) רבי אויא הרי: ע) תיבת ביה נמחק: פ) הכתוב. כדמפרש לקמן במלא קומצו בקומצו קא מפלגי דשמואל דורות משעה לא לפלגי ולא ב"ש ימירא ור"ע אומר: קראי כתיבי מלא קומצו כתיב: יב) ד"ה דורות משעה נמחק מכאן ושייך לעיל (ועמ"ש בזבחים סג:) לא שנו דכלי לח אין מקדשין יבש אלא במדה כר' יוחנן דאמר לא חזיא אלא למלחיתה והיו ולוג לא מקדשין יבש אלא במדה כר' יוחנן דאמר לא חזיא אלא למלחיתה והיו ולוג ובכ"ל מנגרשה ומשמנה נופל ובכ"ה נב"ע. ג) [עמ"ש ס. שבועות יומא לט: נא: יבמות מ. שבועות ד. זבחים כג.]. ד) [לקמן נו. נט. סנהדרין טו: ע"ש]. ה) לעיל ח: ב"מ פה. פסחים יב. ו) [לקמן פב. שבועות ט: ב"ק ל.]. ז) [לקמן נו. נט. סנהדרין טו: ע"ש]. ח) לעיל ח: ב"מ פה. פסחים יב. ו) [לקמן פב. שבועות ט: זבחים סג.]. ט) [לקמן נו. נט. סנהדרין טו: ע"ש]. י) זבחים סג.: יא) זבחים סג.: יב) זבחים סג.: יג) זבחים סג.: יד) [לקמן נו. נט. סנהדרין טו: ע"ש]. טו) כלי מלא מקדש יבש כו' למעלתיה למעלה. ג"ק. טז) [לקמן פב. שבועות ט: ב"ק ל.]. יז) פסולה ונפלה להכא נמי כו' קאמר והכא מיירי. ג"ק. יח) כ"ה אמתל"ם ס"ד ומה"ד אבל מזקות כו' מלאים סולת ואפ"ה מקדשין כו' דורות ומה"ד למעלתיה למעלה ואפ"ה מקדשין יבש אלא במדה כר' יוחנן דאמר לא חזיא אלא למלחיתה והיו ולוג ג"ק. יט) כ"ה ג"כ אמתל"ם ס"ד ומה"ד למעלתיה כו' דורות מיהו מקדשין יבש אלא במדה כר' יוחנן דאמר לא חזיא אלא למלחיתה והיו ולוג כו' כל"ל. וע"ע בזבחים סג: זה הדיבור בפ' נגמר הדין לפ מה.. כ) ג"ק דורות משעה. ל"ק. מ) מנחה נופה. ג"ק. נ) כ"ה עיכוב אחר במנחות אבל מזקות כו' מלאים סולת ואפ"ה מקדשין כדאיתא לעיל ד' ט: ובפסחים פ"ק ד' ח:

תורה אור השלם

1. וְהִקְרִב֗וּ אֵ֚ת הַמִּנְחָ֔ה וְהָמֵ֖לֹא כַּפּ֣וֹ מִמֶּ֑נָּה וְהִקְטִ֣יר עַל֩ הַמִּזְבֵּ֨חַ מלבד עֹלַ֜ת הַמִּנְחָ֗ה

ויקרא ט יז

2. וְקָרְבָּנ֗וֹ קְעָרַ֤ת כֶּ֙סֶף֙ אַחַ֣ת שְׁלֹשִׁ֣ים וּמְאָ֔ה מִשְׁקָלָ֖הּ מִזְרָ֑ק אֶחָ֤ד בֶּ֙סֶף֙ שִׁבְעִ֣ים שֶׁ֔קֶל בְּשֶׁ֖קֶל הַקֹּ֑דֶשׁ שְׁנֵיהֶ֥ם מְלֵאִ֛ים סֹ֥לֶת בְּלוּלָ֖ה בַּשָּׁ֑מֶן לְמִנְחָֽה׃

במדבר ז יג

3. וְזֹאת֙ תּוֹרַ֣ת הַמִּנְחָ֔ה הַקְרֵ֥ב אֲתֹ֖ה בְּנֵ֣י אַהֲרֹ֑ן לִפְנֵ֥י יְיָ֖ אֶל־פְּנֵ֥י הַמִּזְבֵּֽחַ׃ ויקרא ו ז

4. כֹּ֚ל תְּרוּמֹ֣ת הַקֳּדָשִׁ֔ים אֲשֶׁ֥ר יָרִ֛ימוּ בְּנֵ֥י יִשְׂרָאֵ֖ל לַיְיָ֑ נָתַ֤תִּי לְךָ֙ וּלְבָנֶ֣יךָ וּלְבִתֶּ֔ךָ אִתָּ֖ךְ לְחָ֥ק עוֹלָ֛ם בְּרִ֥ית מֶ֖לַח עוֹלָ֥ם הִ֛וא לִפְנֵ֥י יְיָ֖ לָ֥ךְ וּלְזַרְעֲךָ֥ אִתָּֽךְ׃

במדבר יח יט

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה מלא וכו' כילו קומץ אבל לא יעשה:

שיטה מקובצת (המשך)

נזהירא דלקמן בפרקין גבי סולת דמיעטו מעכב את רובו לא מייתי אלא קרא דמסולתה כו' לכן נראה דגבי הכשרו החמש אמות לעכב אבל לגבי מעכבין זה את זה בעי שינה לעכב נראה דהכא מיירי לענין שיעכבו זה את זה וסמיך אמסולתה ומשמנה: תו"ח: כב) מתנות כהונה. גליון לומר שברית מתנות כהונה קיים לעולם כמלח ולא קאי ברית אמלח כלל. תו"ח: